

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشی

دسته پرتغالی‌ها

بازی جدید رسانه‌ای از این قرار است که کی‌روش، ساینو و مورایس همزمان، همدل، هموطن، هم‌کلاسی، هم‌صفتی، هم‌مدرسه‌ای، هم دانشگاهی، هم محله‌ای، هم‌مشهری، هم‌استانی و هم همه چیز هستند و این قصه قرار است باعث رواج قدرت باند پرتغالی‌ها در ایران شود که ای گل بگیرند آن مغز معیوب و منحرف و بیماری که این چرندیات را می‌نویسد و گل‌تر بگیرند مغز آن سردبیری که اجازه بدهد چنین جنگیاتی منتشر شود! یک روز نصف مربیان لیگ کروات بودند، صدای کسی در نمی‌آمد. یک روز نصف مربیان تیم ملی و مربیان باشگاهی و کارمندان عالی‌رتبه فدراسیون، از یک تیم باشگاهی بودند، کسی از این لاطلاعات نمی‌بافت! بریزید دور این مسخره‌بازی‌ها را جماعتی که دستتان از نان و آب کوتاه شده! اول اینکه ژوزه مانوئل بدبخت هم پرتغالی بود. کی‌روش ۹ تا ۹ بازیکن از تیمش به تیم ملی دعوت می‌کرد که این بدبخت بیچاره حتی وقت آب خوردن با شاگردانش را هم پیدا نکند! بنابراین به پرتغالی بودن نیست کما اینکه ما در استقلال و پرسپولیس هم دیده‌ایم آدم‌ها به همبازی خودشان رحم نمی‌کنند چه برسد به غریبه! پس این چرندیات را نیاغید. دوم اینکه کارلوس کی‌روش اگر با ساینو و مورایس از قبل، رابطه خوب داشته باشد هم چه بهتر! استفاده بهتری از دانش و قدرت آنالیز آنها خواهد داشت اما خودش تازه کار نیست! هشت سال در ایران صغیر و کبیر از دم تیغ گذرانده! هشت سال ته همه بازی‌ها را در آورده و این بازی‌ها را به خیلی‌ها یاد داده. از این چرندیات نیاغید. بگذارید این ۲ ماه باقی‌مانده تا جام جهانی، نفس بکشیم. سوم اینکه همه این تئوری توطئه را از یک فهرست تیم ملی درآوردید؟ یعنی اعلام نام بیست و چند نفر، به شما نوابغ رسانه مجوز کشف توطئه گنگ لیبسون را داد؟ خجالت بکشید.

سلسائوی آسیا

سام ستارزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

قابل انکار نیست که پرتغال یکی از سرمربی‌پرورترین کشورهای جهان فوتبال است؛ اما استقبال گسترده فوتبال ایران از مربیان پرتغالی امری اتفاقی نیست. بی‌شک سبک فوتبال کارلوس کی‌روش در تیم ملی مورد پسند بخش

یونس علیزاده
روزنامه‌نگار

هر چه بود، تمام شد. آنهایی که سینه‌چاک دراگان اسکوچچ بودند، باید این موضوع را بپذیرند که خوب یا بد، دیگر این چهره سرمربی ما نیست. کسانی که دشمن کارلوس کی‌روش بودند هم باید با این قضیه کنار بیایند که بالاخره مرد پرتغالی بازگشته و تیم ملی را در جام جهانی هدایت خواهد کرد. از همین الان تا صبح می‌توانیم در مورد اتفاقات جام جهانی صحبت کنیم و پیش‌بینی داشته باشیم اما باید منتظر شروع این تورنمنت شویم چون بحث‌های ورزشی تا قبل از شروع مبارزه، الکی و بیهوده است. هیچ اطمینانی وجود نداشت که با اسکوچچ بتوانیم در این جام جهانی امتیازی بگیریم و البته این اطمینان با وجود کی‌روش هم وجود ندارد. همه چیز، صفر و صدی است اما یک تفاوت عمده دیده می‌شود؛ بزرگ‌ترهای تیم

بهشت پرتغالی‌های پرحاشیه

آریو صابری

روزنامه‌نگار ورزشی

استقلال، کارلوس کی‌روش در تیم ملی و اریکو پینال به‌عنوان دستیار مازار زارع در ملوان. در این بین مورایس کارنامه پرافتخاری از نظر کسب جام به‌عنوان سرمربی دارد و بقیه کم افتخار و بدون افتخار به حساب می‌آیند. مربیانی مثل تونی اولیویرا، کاسیمیرو، ژوزه آلبرتو کاستا، مانوئل ژوزه، آگوستو ایناسیو، وینگادا و پائولو سرجیو در فوتبال ایران بدون کسب نتیجه درخشان و عملکردی

از آرتور ژرژ تا نونو اسپیریتو سانتو

بورس مربیان پرتغالی در فوتبال اروپا

آرمن ساورخانیان
روزنامه‌نگار

پرونده‌اند و تعدادی از مهم‌ترین تیمکتهای فوتبال جهان را در اختیار داشتند و دارند. در میان مربیان مشهور پرتغالی شاید آرتور ژرژ قدیمی‌ترین باشد که بابت قهرمانی با پورتو در اروپا و قهرمانی با پاری سن‌ژرمن در لیگ فرانسه نامش بر سر زبان‌ها افتاد. بعد از او نوبت کی‌روش بود که به رده‌های بالای مربیگری برسد که او آن همکاری با فرگوسن در منچستر یونایتد و نشستن روی تیمکته رئال مادرید بود. ژوزه مورینیو اما کسی بود که مربیان پرتغالی را به یک برزند مطرح تبدیل کرد. مورینیو به خاطر درایت فنی و موفقیت‌های سرعیش با پورتو و چلسی مشهور شد و مصاحبه‌های آتشین و رفتار عجیبش او را به یک ستاره بزرگ دنیای فوتبال تبدیل کرد. بعد از ظهور «آقای خاص»، مربیان پرتغالی متعددی به تیم‌های مطرح اروپایی پیوستند، ولی هیچ‌کدام نتوانستند موفقیت مورینیو را

تکرار کنند. انتظار می‌رفت آندره ویاش بوش که دستیار ژوزه در پورتو بود و بعداً به‌عنوان سرمربی همین تیم قهرمانی لیگ پرتغال و لیگ اروپا را تکرار کرد مورینیو جدید باشد، ولی این پیش‌بینی اشتباه از آب درآمد. او برخلاف مورینیو که طرفدار فوتبال هجومی بود، روحیه جنگندگی او را نداشت و پس از مدتی انشباع شد تا از دنیای مربیگری خداحافظی کند. لئوناردو زاردیم در موناکو موفقیت خیره‌کننده‌ای داشت و علاوه بر قهرمانی لیگ فرانسه بالاتر از پاریس کهکشانی، در لیگ قهرمانان هم به نیمه‌نهایی رسید، ولی انتخاب‌های خوبی نداشت تا پس از مدتی کارش به مربیگری تیم‌های آسیایی برسد. ژوز سووس هم از مربیان قدیمی پرتغال است که به لطف نتایج درخشان در بنفیکا مطرح شد، ولی این روند خوب ادامه نداشت و حالا هدایت فتریاچه را به عهده دارد.

تأثیرگذار، آمدند و رفتند. کارلوس کی‌روش به‌عنوان مربی که نقاط تیره و روشن زیادی در کارنامه خود دارد، هنوز موفق به کسب هیچ جامی در قامت سرمربی در رده بزرگسالان نشده اما بار دیگر گزینه مورد اعتماد فدراسیون فوتبال ایران شده است. او سابقه درگیری با افراد مختلف و از جمله با مربیان هموطن خود را دارد و باید امیدوار باشیم اتفاقاتی که در زمان حضور همزمان او و مانوئل ژوزه

حساب ویژه‌ای می‌شود. ویژگی‌های این سبک فوتبال به‌سرعت در فوتبال دفاعی، بسته و اقتصادی ایران مورد استقبال قرار می‌گیرند؛ مشابه آنچه در سال‌های پایانی دوران نخست کی‌روش از تیم ملی دیدید، ژوزه مورایس به‌عنوان دستیار سابق ژوزه مورینیو در کره جنوبی پیش از سپاهان پیاده کرده بود و آنچه ساینو در بهترین سال سرمربیگری‌اش در لیگ بلژیک بر جای گذاشت. پس از مورایس و ساینو، کی‌روش نیز

به نیمکت تیم ملی بازگشت و ملوان نیز برای فرار از سقوط، اریکو پینال با سابقه دستگیری در آمریکا را به کادر خود اضافه کرد. استقبال فوتبال ایران از تاکتیک‌های پرتغالی تنها روی نیمکت‌هایش برزنگ نیست. برزیل که فوتبال پرتغال از آن اقتباس گرفته شده، با ۸ بازیکن خارجی در فوتبال ایران با اختلاف رکورددار است. ۴ مدافع میانی، ۲ مهاجم هدف و ۲ بازیکن خلاق از این کشور، می‌توانند فلسفه فوتبالی سلسائو

را به ایران وارد کنند. گرایش فوتبال ایران به بازیکنان برزیلی و سرمربیان پرتغالی معلولی از علاقه مندی اکثریت جامعه فوتبال ایران به سبک مبتنی بر ضدحمله‌های برق‌آسا است که می‌تواند جایگزین جذاب و تماشاگرپسندی برای بازی‌های فیزیکی و نتیجه‌گرایانه باشند. شاید بعدها از کارلوس کی‌روش در فوتبال ایران به‌عنوان معمار سلسائوی آسیا یاد کنیم.

دلخوشی‌های کاغذی یا انتظارهای نافرجم

کی‌روش؛ مردی که زیاد می‌داند

می‌نویسیم و امیدواریم که اتفاق بیفتد اما روی دیگر این سکه، سقوط یکباره تیم ملی است. انتظارهایی که ممکن است نافرجم باشد و تیم ملی را به روزگاری بد و زشت دچار کند. یک شکست تلخ، یک تورنمنت بد، یکسری اختلاف و درگیری، یک ارتش از پیش بازنده و کلب اتفاق که قابل پیش‌بینی نیست. برای شکل دادن به این موم، معلوم نیست باید چه تفکری داشته باشیم اما می‌توان روی این موضوع حساب باز کرد که کی‌روش برخلاف اسکوچچ، یک مربی دنیادیده است و شبیه فردی عمل می‌کند که زیاد می‌داند! همین تجربیات بخصوص تجربه همکاری با نسل فعلی فوتبال ایران، شاید کمی دلگرمی برای موفقیت احتمالی در جام جهانی ایجاد کند اما تا زمانی که سوت بازی با انگلیس به صدا درنیامده، هر اظهارنظری می‌تواند بی‌نهایت درست یا بی‌نهایت اشتباه باشد. فعلاً همه چیز در تسخیر مرد پرتغالی است.

ملی توانستند حرف‌شان را به کرسی بنشانند و حامیان اسکوچچ هم احتمالاً جرأت ندارند در ادامه راه، علیه کی‌روش رفتاری انجام بدهند زیرا یک جام جهانی از کارنامه‌شان حذف خواهد شد. در واقع روی یک بیل معلق ایستاده‌ایم که یک سمت آن، دلخوشی‌های کاغذی است و یک سمت دیگر، انتظارهای نافرجم. می‌دانیم که احتمال کسب برد مقابل انگلیس، چیزی نزدیک به بعید است اما به یاد می‌آوریم که همین حرف‌ها را قبل از مصاف با پرتغال می‌زدیم و تا یک قدمی کسب پیروزی مقابل آنها پیش رفتیم. اینها روی کاغذ، شیرین است که فکر کنیم توانایی ریختن امتیاز از انگلیس را داریم. اینکه می‌توانیم آمریکا را شکست بدهیم و پدیده جام جهانی باشیم. اینکه جام جهانی در قطر برگزار می‌شود و حتماً ورزشگاه‌ها با ایرانی‌ها پر می‌شود. اینکه جام جهانی ۲۰۲۲ می‌تواند تا ابد برای ایران به‌عنوان یک یادگاری شیرین، باقی بماند. همه اینها را روی کاغذ

ایمان شیرازی

روزنامه‌نگار ورزشی

انقلاب فرهنگی ورزشی

حضور پرتغالی‌ها در فوتبال ایران ادامه دارد و تنها چند روز پس از انتخاب دوباره کارلوس کی‌روش یک پرتغالی دیگر به فوتبال ایران اضافه شد. ساینو و مورایس سرمربیان پرتغالی بودند که تابستان هدایت دو تیم استقلال و سپاهان را برعهده گرفتند، بعد از گذشت ۶ هفته از لیگ و حدود سه ماه حضور این دو پرتغالی پس از برکناری اسکوچچ، کارلوس کی‌روش به تیم ملی ایران بازگشت و حالا در آخرین مورد اریکو پینال پرتغالی قرار است به‌عنوان مربی کمک دست مازار زارع در ملوان شود. با نگاهی به رزومه این مربی به نظر می‌رسد توانایی کمک به انزلی‌چی‌ها که این روزها حال و روز خوشی در لیگ ندارند را خواهد داشت. اریکو پینال پرتغالی سابقه دستگیری در تیم‌های آمریکا اسپانیا و ژیل ویسنته پرتغال را در کارنامه خود دارد و پس از توافق با ملوانی‌ها بزودی قراردادش را به‌صورت رسمی با قوهای سپید انزلی امضا خواهد کرد. او در همین پوزیشن یعنی دستیار حاضر شده تا کنار زارع کار کند و اگر به توصیه‌هایش گوش فرآ دهند و به او نقش محوری در تیم بدهند، به نظر بتواند قوی سپیدراز شرایط مختصر خارج کند. با حضور پینال به نظر می‌رسد که دوران کروات‌ها در فوتبال ایران به پایان رسیده و عصر فوتبال ایران کاملاً در دست پرتغالی‌ها قرار گرفته. باید دید مازار زارع با حضور دستیار پرتغالی می‌تواند تیم را از سقوط در مرداب انزلی نجات دهد یا خیر.

اریکو پینال
Erico Pinhal

تاریخ تولد: ۱۱ جولای ۱۹۸۳ (۳۹ سال)
زادگاه: پورتو
تیم‌ها: دستگیری در آمریکا و ویسنته

ریکاردو ساینو
Ricardo Sá Pinto

تاریخ تولد: ۱۱ اکتبر ۱۹۷۲ (۴۹ سال)
زادگاه: پورتو
تیم‌ها: ۱۹ ساله‌های اسپورتینگ، ستاره سرخ بلگرااد، بلننس، الفتح عربستان، آترو میونس، استاندارد لیژ بلژیک، آریا ورشو، تراک پرتغال، واسکوگاما برزیل و غازی عینتاب ترکیه

ژوزه مورایس
José Morais

تاریخ تولد: ۲۷ جولای ۱۹۶۵ (۵۷ سال)
زادگاه: لیسبون
تیم‌ها: بنفیکا، اشتوریل برابا، وست‌هالم هرنه، درسدنر سانتا کلا، اسپرینگا الفیصلی، الحزم، الملعب، یمن، اسپرینگ، آلتالیا اسپور، آک آتن، کابرتی، نووف، چونوک موتوز، الهلال

کارلوس کی‌روش
Carlos Queiroz

تاریخ تولد: ۱۹ مارس ۱۹۵۳ (۶۹ سال)
زادگاه: نامبول
تیم‌ها: پرتغال، اسپورتینگ لیسبون، مترو استارز، ناگویا گرامپوس، آمارات، آفریقای جنوبی، منچستر یونایتد، رئال مادرید، ایران، کلمبیا و مصر